

Abstrakt

Častým – nikoliv však jediným – způsobem vyprávění próz Josefa Škvoreckého je gramatická 1. os. sg. z pohledu mužské postavy, např. některé z podob Dannyů Smiřických. Podstatnou roli v příběhu však hrají rovněž ženské postavy. Práce si klade za cíl prozkoumat, jak jsou ve vybraných Škvoreckého prozaických dílech ženské postavy utvářeny. Chceme tedy sledovat, v jakém pořadí se o nich dozvídáme informace, jaké pasáže jsou věnovány jejich charakteristice či jaké další údaje obsažené v textu postavy spoluvytvářejí. Vycházíme při tom z literatury o teorii postavy (mj. Hausenblas a Macurová) i z literatury oboru o autorovi (mj. Kosková, Trenský, Solecki).

Klíčová slova: Josef Škvorecký, postava, žena, vypravěč, charakteristika, dialog, Legenda Emöke, Tři příběhy a epilog o Líze, Mirákl, Konec nylonového věku